

Ks. Bogdan Czupryn, Rola wdowy konsekrowanej w życiu parafii i diecezji.

O szczegółowych formach zaangażowania muszą rozmawiać obie strony. Władza diecezjalna czy parafialna powinna określić swoje oczekiwania i warunki ich realizacji oraz same wdowy powiedzieć, w jaki sposób widziałyby swój udział w życiu określonej wspólnoty religijnej. Aby wspólnie poszukiwać potrzeba spotkania i oczywiście dobrej woli. Ale potrzeba też czegoś więcej, właściwego spojrzenia na Kościół. Należy dobrze rozumieć Kościół, aby odpowiednio określać zaangażowanie równych grup czy stanów w realizację właściwego mu posłannictwa. Papież Franciszek przypomniał niedawno, że życie konsekrowane jest w Kościele i dla Kościoła. Przyjmując konsekrację wchodzimy zatem na drogę szczególnej służby Kościołowi. Poświęcamy swoje życie obecnemu w Kościele Chrystusowi. Aby właściwie określić charakter i sposób realizacji tej służby trzeba widzieć w Kościele rzeczywiście obecnego Chrystusa a cały Kościół postrzegać jako Jego Mistyczne Ciało. Mamy służyć Chrystusowi jako członkowie Jego Mistycznego Ciała – ta perspektywa powinna zawsze nam towarzyszyć. Dzięki niej nie tylko wiemy Komu służyjemy ale również rozeznajemy w jaki sposób to czynić. Rozpościera się przed nami bardzo konkretny i obszerny zarazem horyzont duchowego wspierania Kościoła. Odkrywamy, że każde uczynione przez nas dobro, nawet najbardziej zakryte, każda szczerza modlitwa, każde zwycięstwo na sobą, każde cierpienie ofiarowane za innych – umacnia Kościół. To znaczy, sprawia, że innym łatwiej spotkać się z Chrystusem. Poświęcając w ten sposób swoje życie Kościołowi jako członkowie Mistycznego Ciała tworzymy duchowy klimat spotkania dla naszych braci i sióstr. Autentyczna postawa osób konsekrowanych, a więc poszukiwanie woli Boga i wypełnianie jej powoduje, że Chrystusowi bliżej do człowieka a człowiekowi do Boga. Nasze oddziaływanie można przybliżyć nieco obrazowo przywołując system naczyń połączonych, gdzie niezależnie od tego w jakim miejscu i ile wody dolejemy, ogólny jej poziom się podnosi. Dzięki czemu łatwiej z niej korzystać. Podobne konsekwencje – choć oczywiście w wymiarze duchowym – przynosi nasze dobre działanie ofiarowane Kościołowi. Niezależnie od tego gdzie i kiedy bywa podejmowane sprawia, że poziom życiodajnej łaski wzrasta poszerzając niejako drogę do Chrystusa. **Tak rozumiane duchowe wsparcie stanowi podstawowy wymiar obecności wdów konsekrowanych w Kościele.** Warto w tym miejscu raz jeszcze podkreślić, że wdowieństwo pobłogosławione – to inaczej umocnione i poświęcone dla Kościoła. Każda wdowa, aby odnaleźć się na drodze powołania musi bardziej żyć dla Kościoła, bardziej go wspierać, bardziej czynić własnym domem. Osiąga to - przede wszystkim - poprzez ofiarowanie Kościołowi krzyża swojego wdowieństwa, a więc cierpienia utraty współmałżonka i wynikający z tego trud życia w pojedynkę, trud podejmowania zadań, które dotychczas były dzielone na

dwoje, choćby troski o wychowanie dzieci. Ten trud ofiarowany Kościołowi stanowi wsparcie, którego nie sposób przecenić. Obok tego trzeba wiedzieć znaczenie pomocy modlitewnej, która wyraża się szczególnie w odmawianiu liturgii godzin. Dopiero na tych fundamentach obecności w Kościele należy budować różne formy praktycznego zaangażowania.

Na marginesie powyższych ustaleń warto jeszcze dopowiedzieć, że w obecnych czasach Kościół – atakowany z różnych stron - oczekuje wyjątkowego wsparcia od osób konsekrowanych. Na czym winno ono polegać? Idąc za wskazaniem papieża Benedykta XVI uznajemy, że najlepszą odpowiedzią na przeżywane przez Kościół trudności powinno być ukazywanie żyjącego w nim Chrystusa. Musimy z odwagą przekonywać świat, że dzięki pomocy od Chrystusa łatwiej nam skutecznie walczyć ze złem, pomnażać dobro i stawać się darem dla innych. Doskonałość chrześcijańska polega przecież w swej istocie właśnie na tym, aby umacniać się Chrystusem, aby dzielić z Nim codzienność, aby dzięki Jego pomocy stawać się lepszym człowiekiem. W ten sposób będziemy w drodze do ideału, który św. Paweł wyraził w słowach: „żyję ja, już nie ja, żyję we mnie Chrystus”. Żyje we mnie w tym sensie, że dzięki Jego pomocy moje życie staje się pełniejsze. Trzeba mieć odwagę pokazać światu, że w Kościele dzieje się wiele dobra. Pokazać, że w tym czasie, gdy niektórzy doświadczali cierpienia od przedstawicieli Kościoła, wielu, bardzo wielu doświadczało dobra. Dzięki posłudze sakramentalnej kapłanów i pomocy charytatywnej, w której znaczący udział mieli świeccy - odnajdowało sens i radość życia. Najważniejsze jednak pozostaje świadectwo mojego życia z Chrystusem w Kościele; życia, które czyni mnie darem dla innych

Podejmując wspólne poszukiwania nad konkretnymi formami zaangażowania warto podkreślić potrzebę szczególnej troski o wdowy, zwłaszcza w środowisku parafialnym. Czy nie byłoby dobrze, aby – obok pomocy indywidualnej – zorganizować co pewien czas Mszę św. za wdowy, zwłaszcza te, które w niedawnym czasie musiały pożegnać swoich współmałżonków. Wdowa pobłogosławiona powinna też angażować się w różne formy duszpasterstwa rodzin, aby swoim doświadczeniem wspierać rodziny w ich troskach i radościach. Niezbędne byłoby też oddziaływanie środowiskowe. W różnych miejscach, choćby zakładzie pracy czy wobec sąsiadów i znajomych, należałoby bronić Kościoła i promować te wartości, które od wieków głosi i które stanowią drogę do pełni życia.

Trzeba wreszcie podkreślić, że umocnienie swojej obecności w Kościele przez konsekrację pozwala bardziej z daru Kościoła korzystać. Pomagając Chrystusowi zyskujemy też szczególną pomoc od Niego. Dzięki niej, nie tylko łatwiej podejmować nowe zadania wobec Kościoła, ale również wypełniać

dotychczasowe, a więc być dobrą matką czy babcią; jednym słowem stawać się lepszym człowiekiem.

Zachęcając do stałej refleksji na różnymi formami zaangażowania wdów pobłogosławionych w życiu parafii czy diecezji należy życzyć aby podstawowym owocem tych poszukiwań było coraz głębsze rozumienie tożsamości wdowy konsekrowanej. Aby każda z was jeszcze pełniej wiedziała jakim darem została ubogacona i w jaki sposób powinna dzielić się nim ze wspólnotą.